

1. ODEZWANIE (6) sb n

o, pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg N odezwani(e) (3). ◇ G odezwaniã (2). ◇ A odezwani(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVI(XVIII) – XVII w.s.v. odezwać się.

I. Rzeczownik od „odezwać”: *Odwołanie kogoś skądś, oderwanie od zajęcia; avocatio, sevocatio* Mącz (2) : Avocatio, Odezwanie/ odwiedzenie/ odwabienie. Mącz 504c.

Wyrażenie: »odezwanie [kogo] na stronę« (1): Sevocatio, Odezwanie kogo na stronę. Mącz 505c.

II. Rzeczownik od „odezwać się”: *praw. Apelacja; appellatio* Mącz (4) :

odezwanie do kogo (3): Tożby dopiero łędziowie do Krolá á ná łeym odezwánia dopuścili [*appellari permitterent*] ModrzBaz 93. Cf *odezwanie od kogo, od czego do kogo*.

odezwanie od kogo, od czego do kogo (2): APpellátio/ zową odezwánie od obciążliwego skazánia niższego Sędźiego/ do wyższego GroicPorz aa4v; Mącz 13a.

odezwanie na co (1): ModrzBaz 93 cf *odezwanie do kogo*.

Szereg: »(ruszenie), odezwanie i (albo) apelacja« [szyk: 1:1] (2): Mącz 13a; áby wśzyftkim vćiśnionym [...] prześpieczna do áppelláciiey y odezwánia [*ad illud appellandi et evocandi* JanStat 1017] vćieczká otworzoná bylá SarnStat 952.

Synonimy: **II.** *apelacja, mocya, odwołanie, prowokacyja, ruszenie*.

Cf **ODEZWAĆ, ODEZWAĆ SIĘ, ODEZWANIE SIĘ, ODZEW**